

[Peter Duetoft]

ve sagt på forhånd, for sådan har sanktioner nu altid virket, og der har altid været huller i dem.

Jeg vil vende tilbage til de tyske ledere og generaler, der – selv om det ikke var populært – i sidste århundrede måtte sige, at diplomati uden magtens forlængede arm er uden virkning. Så længe verdenssamfundet kun taler uden at have en magtmulighed, går det galt. Derfor støtter CD dette beslutningsforslag. Vi kan nære megen tvivl om, hvorvidt det i virkeligheden er for sent. Man kan sagtens sætte spørgsmålstegn ved, om bombardementerne nu har den effekt, som de ville have haft for to eller tre måneder siden. Men ét kan man ikke sætte spørgsmålstegn ved, og det er, at Danmark skal vise solidaritet med FN og med vore NATO-venner, og at vi dermed ikke skal stå som en fodnotation.

CD mener også, at der skal være fremadrettede tiltag som følge af det, der er sket i Jugoslavien, for vi har da lært noget. Jeg vil godt sige Det Konservative Folkeparti tak, fordi man har læst aviser de sidste dage. CD har jo bl.a. foreslået et FN-brandkorps, og det var da glædeligt at høre, at hr. Helge Adam Møller nu synes, at det er en god konservativ idé. Så har vi da været forud for vores tid på det område.

Jeg mener også, det er nødvendigt, at regeringen overvejer at foreslå EF et sådant brandkorps, for det er utilfredsstillende, at i det øjeblik Sikkerhedsrådet vedtager, at det er nødvendigt at handle, skal man først til at forhandle med en masse lande eller med NATO eller med CSCE eller med EF – eller hvem man nu har lyst til at tale med – om, hvem der vil gå med, og så er der gået over to måneder fra det tidspunkt, hvor man anså disse sikre zoner for nødvendige, til det tidspunkt, man nu er kommet til, hvor der måske begynder at ske noget. Det er uacceptabelt, og derfor vil vi foreslå, at man stiller en sådan international styrke til rådighed for FN og dermed gør det muligt at handle hurtigt.

Vi mener også, at man er nødt til at se det her i en bredere sammenhæng. Regeringen bør støtte det franske initiativ om en bred sikkerhedspolitisk ordning på Balkan. Vi er bange for, at hvis Jugoslavienproblemet nogen sinde bliver løst, fører det bare til, at problemet på Balkan bliver flyttet et andet sted hen. Der er mængder af minoritetsproblemer og mængder

af grænseproblemer i det område, så der er ved til megen ild. Derfor var det nok en idé, at f.eks. EF tog det initiativ, som franskmændene har talt om. Endelig skal vi måske for fremtiden overveje, hvor hurtigt og hvordan vi anerkender nye stater, om der ikke skal være minimumsgarantier osv.

Jeg vil godt slutte dette her, og så overtager hr. Svend Aage Jensen med nogle mere forsvarspolitiske synspunkter. Og jeg vil godt slutte med at sige, at for CD er den beslutning, der bliver taget nu, tæt sammenknyttet med det, der skete i Kuwait, tæt sammenknyttet på den måde, at man dengang troede, at den kolde krigs ophør havde ført til, at FN kunne blive en handlekraftig organisation, at FN kunne blive instrumentet, der skulle forebygge konflikter for fremtiden, og at FN skulle blive instrumentet, der stoppede tyranner og folk, som ville andre folk det meget ondt.

Hele den goodwill og hele den tro på FN, der kom efter Kuwait, kan Jugoslavien sætte på spil. Det ønsker vi ikke, og derfor er vi glade for, at regeringen er kommet med dette beslutningsforslag. Vi er ikke glade for, at det var nødvendigt, men vi er glade for, at det kom, da det var nødvendigt, og at vi dermed kan vise vores solidaritet med verdenssamfundet og vores solidaritet med de mennesker, der på Balkan er udsat for grusomheder og urimeligheder og frygtelige ting, som man ikke skulle tro kunne foregå i et civiliseret Europa i år 1993.

Lad ordene fra dengang: »Det må aldrig ske igen«, nu føre til, at vi dog handler. Om det så er to måneder for sent, er det dog bedre at handle for sent end slet ikke at handle.

Svend Aage Jensen (CD):

Danmarks forpligtelse til og aktive deltagelse i løsning af internationale opgaver har siden Centrum-Demokraternes start altid ligget vort parti meget på sinde, også de opgaver, der kan stilles det danske forsvar. Vor holdning er og har altid været den, at vi som fuldgyldige medlemmer af såvel FN som NATO skal opfylde de forpligtelser, som sådanne medlemskaber indebærer, og ikke blot forlade os på, at de ubehagelige og eventuelt farlige opgaver løses af de andre.

Danmark har efterhånden tradition for at stille fredsbevarende styrker til rådighed for FN – her tænker jeg bl.a. på vor mangeårige